

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

At Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adreksionsaendringer o. s. v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, Redakts.

Penge kan sendes i „Money Order“, Post Note, Bank Note eller i Registeret Breve.

„Stjernen“ er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot \$1.25 om Maaned, men sendes vel at mærke kun med forudsbetaling. 3 Uger efter forfaldsdagen kan man forlænge og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen“ et Aar for \$5.00, eller blot \$1.00 hver.

Kolf, som paa at gøre sig bekendt med „Stjernen“, vil paa forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cent i Stamps, i 8 Uger. Ved Udlobet af denne Tid kan man forlænge og man kan bestille paany.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

- M. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.
- G. H. Christensen, Fremont, Neb.
- G. H. Johnson, Minden, Neb.
- N. Christensen, Clarion, Kansas.
- H. H. Grunberg, Hampton, Neb.
- D. G. Kobbj, Deerfield, Dane Co., Wis.
- P. Paulson, N. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
- Carl Knudsen, Davenport, Kancaher Co. Neb.
- W. M. Wager, Akron, Colo.
- Photograf G. G. Smith, Northhamhill, Ore.
- Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burbette St., Omaha, Neb.
- Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
- M. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
- Marius Christen, Gaston, Fresno Co., California.
- Requæm eller manglende Eksemplarer søns ved Agenterne naar Henvendelse derom ser titide.

Boghandler M. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen“'s østlige Generalagent. Han anstatter Lokalagenter og besørger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle „Stjernen“'s Holdere og for Misforståelser vil behøge at indsende Betaling, Bestilling og Forlangender om Provenumre til Mr. Hansen.

For 20 Cents

sender vi „Stjernen“ fra Dato indtil 15 Novbr. Denne Tid strækker sig over hele den vigtige Valgkamp, som nu har begyndt. Paa ingen anden Maade kan man faa alle de politiske Nyheder saa billig i det danske Sprog. Send 10 Cents-Primatker eller Postal Note for 20 Cts.

Det er ganske i sin Orden at reise det republikanske Parti for dets mangfoldige Synder. Men vi synes de demokratiske „Wife“ gaar temmelig vidt, naar de i fuld Alvor paastaar at det republikanske Parti har udbredt Koleraen over det vestlige Europa. Selv en Skjælm kan man dog gøre Uret.

„Pacific Scandinao“ kan ikke holde sig i Skindet ret længe ad Gangen, naet „Wien“ giver den et lille Stik hver Uge. Nu forlænger den at svare „Stjernen“, som heller ikke vil stige enhver Historie med Gud og Haar, og maaste klinge „P. S.“ i Djnene.

(„Vestens Scandinao“.)

Farmere som er i Favor af billig Hvede, Bomuld, Vajs og andre Farmprodukter, og Arbejdere, som ønsker billigere Fabriksvarer og lavere Daglon, vil handle i Overensstemmelse med sit Princip ved at kaste sin Stemme for enten Harrison eller Cleveland, den „gode Dalers“ Kandidater. Thi den bedste Vej at gøre en Ting billigere er, klart nok, at forøge Værdien af den Ting, som anvendes til Maalningen af alle Priser — Penge.

Med al sin Partivær er Amerikanerne dog ikke mere smalfalsede, end de kan paaafkønde en god Handling hos Modparten. Præsident Harrisons end respublikanske Administrations resolute Opstræden imod den truende Hjende, Koleraen, som nu søger Landgang ved vore Kyster, morder Bisald og Anersjendelse blandt hele det amerikanske Folk, uden Hensyn til Partifærd. Det bør ogsaa søe være. Skjønt der her rigtignok blot er Tale om Embedsmændens Pligtogfjælsel, tror vi dog paa at give en Mand Kredit for det han gjør vel, lige saa sikkert som vi ikke vil spare vor Kritik over det slette han gjør.

To hundrede Jernbanevogne, lastede med værdifulde Varer, blev forrige Uge opbrændt af Strefkerne i Buffalo. Den eneste Kur(?) mod denne forgelige Tinsgenes Tilstand, de gamle Partier har at byde, er Militærmagten. Folkepartiet foreslaar som Væbning, at Regjeringen skal eje Væbningerne. Disse skændige Opføjer vilde ikke mere have indtruffet paa en Regjeringsbane end de kunde have stæet i Væbningerne, og det af den samme Grund, nemlig, at man der ikke søger at berige sig paa det tjenende Personales Befolking.

Det er i Sandhed en hoard Skjæbne, der ruger over Hamborg. Dødsengler gaar igjennem Gaderne og kaarer sine 2—300 Dfve dagligt; Familjer ser sine Kjereste, som var friske i Gaar, dø i Dag; al Forretning unbtagen Begravelsesdirektørens er lammet, men hans florerer med mangedobbelte Part. Sebans-Dagen, som Hamborg plejer at fejre med stor Pomp, henrandt lige som de øvrige — en Sorgens Dag. Lyftigheden maa vige for Tilbedeværelsen af saa udbredte ulykkelige Tilstande. Vi, som bor paa Frostland, kan ikke fatte Dybden af den Sorg, Glendighed og Lidelse, som en saadan Katfor medfører over en Befolking. Men hos os bør det vække Eftertænte og Tæknemilighed mod Forsynet, at vi er stædt i bedre Kaar.

Stemningen blandt Folket over hele Staten Nebraska er ganstigt for Van Wyk, og der er ingen Tvivl om at den gamle Frihedsmænd bliver Statens næste Guvernør. Van Wyk er en udpræget, selvstændig Karakter. I seks Aar sid han alene i For. Staters Senat og prolejerede i Folkets Haand mod de skjændige Tyverier, som der forsvædes. Han prædilede Anti-Monopolismens Evangelium i mange Aar forend andre Folk kunde faa Øjnene op. Jernbanerne har altid hadet og hadet ham endnu som Præsident. Deres Væbning paa at slaa ham vil naeppe række til, thi den Popularitet, Van Wyk nyder blandt Massen af Folket, er ikke til at knuse. Van Wyk vil blive Statens næste Guvernør med en god Majoritet. Hverken Crouse eller Morten vil samle om sig store Skare.

Det er overraskende, men saa meget mere glædeligt, at se enkelte konservative mere selvstændige østlige Blade tage Dædet for en større Vengemængde her i Landet. Østens Presse har i Uindeligelighed været saa nær viet til det penge-dyngende Østens Interesser, at en Ansøefaling af Forøgelse i Vengemængden er noget nyt og uventet fra den Kant. Et gammelt konservativt Parti-Blad i Philadelphia siger saaledes:

„Mr. Edward Atkinson har paapeget den Udfordring, at Jernbanetransporten i de For. Stater har siden 1883 tiltaget med 340,000,000 Tons. Denne Tilvækst repræsenterer en Vengemængde af \$6,500,000,000, og fordrer en forholdsvis Tilvækst i Vengemængden. En større Del af denne Forøgelse har foregaaet i Syden og i det fjerneste Nordvesten, hvor Bankvæsnets har været uafstrækkeligt. Indtil 1882 foretog Unionen Dakota ikke paa Visten over hvedeproducerende Stater. Sidste Aar beløb Datotas Hvedehøst sig til 82,000,000. Forretningssomfangets Tiltag mellem fjernliggende Dele af Landet nødvendiggjør en Forøgelse af Vengemængden, som svarer til Behovet, og som kan sammentragtes eller udvides som Omstændighederne maatte træde det.“

Koleraens Høst.

Berlin uden for Fare — To Tilfælde i Aarhus — Stor Dødelighed i Hamborg.

Præsident Harrison satsætter 20 Dages Karantæne for alle indkommende Skibe — Vore Autoriteter er aarvæagne og pligttro.

Kjøbenhavn, 1. September. — Der findes intet Koleraetilfælde her, men det Rygte er konstatet, at der i Aarhus er indtruffet to Dødsfald fra asiatiske Kolera.

Odesa, 1. Septbr. — 220 Jøder fra koleraefangte Egne er netop afrejst til England, og 400 flere afrejser paa Mandag.

Hamborg, 1. Septbr. — Officielle Tal viser, at der siden Koleraens Udbrud her i Staden, har været 3,888 Tilfælde af denne Sygdom, og 1,778 Personer er døde deraf.

Grænsfend, 1. Septbr. — De overlevende Koleraopatienter, som landsattes her fra Damperen „Germania“, er nu næsten alle raske. De øvrige Udvandrere, som samt med dette Skib, er udfreene som fri for Sygdommen og har faaet Tilladelse til at rejse videre til London.

Berlin, 1. Septbr. — Keiser Wilhelm har opgivet Planen om at besøge Sverige. Han telegraferede til Kong Oskar i Dag, at han ikke ønsker at forlade Hjemmet saa længe Koleraen raaser.

Paris, 1. Septbr. — 21 nye Tilfælde af Kolera og 10 Dødsfald indmeldtes i Gaar.

Præsident Harrison og hans Kabinet har taget stränge og kraftige Forholdsregler til Udflugt af Vesten. Det er besluttet at udstede en Ordre til, at alle frem: ede Skibe holdes tove Dage i Karantæne. Dette bliver en slem Ulempe for Indvandrere, men Indvandringen vil ogsaa blive faktisk standset for en Tid, undtagen fra Skandinaviens, hvis Havne er fri for Sygdommen. Hete Nationen er enig om, at Regjeringen har valgt den rette Fremgangsmaade; thi naar der skal være Tale om med Held at befri os fra den truende Ulykke som Kolera, maa man gjøre store Dfve. Det bliver jo ogsaa et slem Udbrud paa al Handel og Trafik. Alle indkommende Passagerer skal desinficeres med Svovl og Damp. Finansministeriet, som staar i Spidsen for den nationale Karantæne, har udflyret Havnene med Toldkuttere for at de skal vaage over, at Koleraen ikke faar Indpas.

De forskellige Dampskibsselskaber er stærkt opibede over Præsidentens Ordre. Inman-Linjen har besluttet at føre kun Kabysspassagerer mellem Liverpool og New York i September Maaned.

Indvandringskommissær Webber mener at der er lige saa stor en Fare for Koleraens Indførelse ved Kabysspassagerer og ved Fragtgods som ved Mellemdelepassagerer.

Søndags Telegrammer.

Den Rentlighed og Orden, som er enhver Berlinders Stoltthed, har standset Koleraens Udbrud i den tyske Hovedstad. Paa ethvert andet Sted vilde sidste Uges kvælende Varmer have udviklet Pesten. Mindst tre Tilfælde af uimiskelig Kolera er bleven anmeldt, og de to har endt med Døden; men den Puntklighed, hvormed det af Autoriteterne anordnede Reglement er blevet overholdt, har hindret Epidemien Fremgang. En meget slyg Episode indtraf i denne forbindelse paa Mollendorffs Plaz. En ældre Kvinde blev pludselig syg paa Gaben. Nogle nærsaaende Arbejdere, til hvem hun henvendte sig om Assistance, løb sin Vej af Forstrækkelser, og en af dem skubbede hende raat ud paa Gaben, og forbande hende, fordi han mente hun vilde smitte dem. Køren havde maaste dødt paa Brostenene, hvor hun laa bevidmet, hvis ikke to gode Samaritanere var ileet til og bragt hende til en nærliggende Kjalder hvortil de fik hentet en Væge.

Situationen i Hamborg er endnu fort. Et Privatbrev til et tysk Blad bringer en grufuld Skildring af de Vanskeligheder, der møder de kommunale Nydigheder ved Desinfektionen af Ligne og sammes Begravelse. Brevskriveren saa paa en entelt Dag 300 Ligoogne træffe forbi Vinbuet paa Vejen til Kirkegaarden. Keiseren gjorde vel, da han opgav sin svenske Jagttur. Det vilde i Sandhed være et seri Syn at se Statens Overhoved mere sig i Østergod, medens hans Underafatter freper i tusindvis. Keiseren har nu en gylben Chanse til at gjeninde sin tabte Popularitet. Han har blot at følge det Eksempel, Kong Umberto satte i Neapel. Men han har endnu ikke tilkjendegivet at ville besøge Hamborg.

675 Mellemdelepassagerer fra Nederlands-Linjens Damper „Veendam“ som er bleven holdt afsperrede paa Ellis Island i flere Dage, blev løsladte i Lørdags. Samtidig landsattes Thingwalla-Damperen „Island“'s 586 Passagerer, efter at være holdt tilbage i 24 Timer. De Passagerer, som „Galatia“ og Inzmandamperen „City of Berlin“ bragte, holdes endnu tilbage.

Man dags Telegrammer.

Den russiske Kolera-statistik for i Dag er følgende: 6,673 nye Tilfælde og 2,174 Dødsfald.

Jugen nye Koleraetilfælde i Berlin, og Autoriteterne nærer Forhaabninger om, at Pesten er afgrænset. Prof. Rosenbach anbefaler Opiumsindspjotning under Huden i Tilfælde, hvor Dødsfaldet forhindrer Anvendelsen af Mediciner.

I Christiansand, Norge, skal en Sømand være død af Kolera; men intet andet Tilfælde meldes deraf.

Den tyske Damper „Moravia“, som i Torsdags ankom til New York med næsten alle sine 300 Mellemdelepassagerer befængte med Kolera efter at have kastet 22 Lig over Bord paa Dødsarten, holdes fremdeles i Karantæne; ligeledes gjor to andre tyske Skibe, „Normannia“ og „Austria“, som har Smitten om Bord. Paa disse Skibe indtraffe Dødsfald

dagligt, og man vil let begribe at Jøstelsen, der raader om Bord blandt de funde Passagerer, er hjerteskræbende.

I Hamborg er i Dag anmeldt 889 Koleraetilfælde og 277 Dødsfald. Der har gaaet løs officiel Tale om, at det værste var overflaet; men det er vanskeligt at begribe, hvor Besidterne derfor komme fra, thi baade Sygdommen og Dødeligheden tiltager. Det blev begrebet 373 Lig i Dag. Nogle af disse Lig har ligget i flere Dage, og der er endnu 200 Lig, som vente paa at komme under Jorden. Det Antal Ligoogne, man møder paa Gaben, er forstrækkeligt. Fra de fleste Gadehjørner kan man tælle en halv Snæs paa ti Minuter, og paa Vejen til Kirkegaarden bevæge de sig i en næsten uafbrudt Række. Forretningslivet er uddødt, Kaffer, Restaurationer og Hoteller er tomme, Gaderne folketomme og Bækkedier luffede. De hamborgske Nydighedsers flappe Holdning overfor Smitten har foraarjaget megen Uro i Berlin, og det anser man dem som kriminelt ansvarlig for Koleraens Udbrud i de nordtyske Byer. Keiser Wilhelm har sendt et Reskript til Nydighedsheberne i Hamborg og badler dem stærkt for deres Efterladenhed, som efter den fejlerlige Mening er ansvarlig for Byens Ulykker. Dette Reskript er meget hæderkædet for Befolkningen i Hamborg, thi Mellem- og Almue-Klassens Forbitrelse imod Autoriteterne er uhyre.

Rapporter fra Kiel, Lybed og Bremen meddele, at ingen nye Tilfælde har gytret sig i disse Byer. Luften er ren og kjolig over hele Tyskland.

Guion-Damperen „Alaska“ og Cunnard-Damperen „Aurania“ afsejlede fra Queenstown til New York. Ingen af Skibene havde nogen Mellemdelepassagerer om Bord. Den amerikanske Konsul udstedte en ren Sundhedsattest til begge 500 Mellemdelepassagerer, som var indstretne med Alaska, bliver befordrede til New York med Ekstradamperen „Neada“, som afsejler fra Liverpool om otte Dage. De 450 Mellemdelepassagerer, som stulde være befordret med „Aurania“, rejser nu med Damperen „Marathon“, som afsejler ved denne Uges Udlob. Mange Mellemdelepassagerer betaler Forskjellen og tager Plads i den Kabyt.

Paa Dampskibet „Oregon“

i det Stille Hav, den 27. Aug., 1892.

Hr. Redaktør P. Ebbeson! I omtrent 3 Dogn har jeg gnyget paa Stillehavet, der dog syntes at kunne være som Atlanterhavet.

I Californien afholdt jeg 5 Møder; i i Terris, et i Oakland, et i San Francisco og det sidste i Petaluma. Sidstnævnte Sted gaar „the City council“ mig velvilligt Courthushallen til Afbenyttelse. Den var omtrent saa fuld af danske Mænd og kvinder, som der kunde være.

Saavidt var min Foredragsrejse en Sukkes; kun var det en Hesttagelse af mig, at jeg nu er paa Rejsten til Tacoma, Washington, ab Sjoerjen; det har berøvet mig et Dogn i min Beregning, som jeg maa indvinde andet Steds.

Vjergysten, som vi følger, er romantisk; den er beovstet med kæmpehoje Træer, og paa enkelte Steder, hvor disse ikke findes, ses det grønne Græs endog op til Vjergenes Toppe.

Her og der saa man Tid i de store Stove, som, efter hvad jeg hører, er Waaden, hvor paa Landet ryddes i Oregon for at gøre Landbruget muligt.

Det gjør mig ondt at se en saadan Rigdom paa dejlige, ranke Træer, der varierer fra 100—300 Fod i Højden, blive dømt til Rov for Luerne. Ja, undskyld mig, men nu maa jeg se sadvandsligt finde fejl. Det forekommer mig, at Regjeringen her kunde gjøre noget for at beskytte en saa uhyre Kapital. Sædvanligvis synes den at være med til at værne om Monopolisternes og Korporationernes Rigdomme og burde i et Tilfælde som dette, hvor det kommer an paa at beskytte Landets Velstand, være lige saa beredvillig. Her kunde f. E., de ca. 2 millioner Mænd, som ere tvungne til Lediggang om Vinteren blive beskæftiget, og mens man betalte med Lid af det Sølø og Guld, som nu i store Dynger ligger ledigt i Statkammeret i Washington, D. C., saa vilde her samtidigt komme flere Penge i Cirkulation; og med Hensyn til Domret, naar det er skaaret op til Planter og Vrædder, da er det uendeligt Marked for den Slags; thi der er endnu mange tusinde Familjer, som bo i Jordhytter. Det forekommer mig, at dette vilde være bedre end at forvandle de kæmpehoje Træer til Afse.

Saa kunde man jo siden efter overlade det ryddede Land paa menneskelige Vilkaar til arbejdsomme Agerdyrkere, der intet Land har, og af faadonne hjemløse Familjer findes der en utallig Mængde.

Jeg maa fortælle de ærede Læsere, for at gjøre mit Billede komplet, at paa Sorejren de sidste 50 Mile forend vi kom til Columbia flodens Munding faas der 8 mægtige Klipper rage op over Havet, 3 af dem var pyramideformede og som de stod der, mens Vølgerne slummede op imod dem, synes det mig saa storartet som det vist kunde være at se Egyptens Pyramider ved Kairo.

Tacoma, Washington, den 30. Aug. '92.

Sener: I Morgaars ankom jeg til denne Stad, hvor Skandinaverne ere meget talrigt repræsenteret.

Her findes 3 danske Foreninger: Dansk Broderfamsfund, Dania og den danske Ungdomsforening. I D. B. s smukke, rummelige Hall afholdt jeg Foredrag om Aftenen den 28. og 29. August. Jeg modtes med en Venlighed fra de Norske saavel som fra de Danske, der længe vil erindres.

Tacoma er en By paa ca. 35000 Indvaanere. De 3 Præsidenter for ovennævnte 3 Samsfund tog mig ud omtræng og viste mig alle Tacomas Herligheder. Særligt var det et oplivende Syn, da vi førte over Byens nordlige Del, som er beliggende paa en uhyre Høderugg, hvor fra man havde en henrivende Udsigt over Puget Sound med de skovklædte Vjerge paa den sydlige Side; og bag disse hæver sig det mægtige sneklædte Bjerg — Mount Tacoma — der er 14,400 Fod højt.

Byens væsentlige Næringskilder findes i Egnens Rigdom paa Tommer, uhyre Kulminer, en overordentlig Rigdom paa Læs og Humleleden.

Man maa have misrepræsenteret Washingtons Klima for mig for jeg kom, thi jeg har ofte hørt, at det regner 9 Maanedes af Aaret; men man forstrebte mig, at det regner ikke mere her end i Danmark.

Vel, jeg maa slutte for i Dag. I Eftermiddag rejser jeg til Spokane, Wash., hvor jeg skal afholde 3 Møder.

Multigvis er jeg med i Nebraska, naar disse Linjer forekomme i „Stjernen“.

Min venlige Hilsen, Christian Michelsen.

Politisk Picnic i Dannebrog.

Fælles-Debatkafion.

Den politiske Diskussion var over al Maade vellykket. Men Besøget mislykkes til Dels, thi Naturen var os imod. Allerede i den tidlige Morgenfund regnede det. Saa lovede det at klare, og alt havde endda blevet godt. Men det stak atter i at regne, og regnede indtil Middag, og hele Eftermiddagen rugede Stjerne kramt og uhyggeligt slummet over Parkens Træer.

Det var en grumme kjedelig Historie, — men hvad var der at gjøre? Jo, gjøre det bedste ud af det under Omstændighederne. Og det gjorde man. Væfene blev baaren ind i Hallen. Vore Farmfamiljer fra Omegnen dannede de lange Børde med Indholdet af deres summelige Madturer og bearbejdede de fremmede republikanske og independent Venner. Kl. halv to kaldte Dødsstret Publikum sammen, der nu trods det truende Vejr var ved Tilstrømning fra nær og fjern vokset til en Forsamling, der fyldte Hallen.

Den republikanske Klub i St. Paul havde modtaget Komiteens Indbydelse til at underledes tænke om at give Møde og udtale sig ved at stille det Forslag, at Tolere fra Republikanernes Side stulde indrømmes lige saa lang Tid som de to independent Talere. Med andre Ord, hver Side stulde have to Timer, fordelt ifølge følgende i en skriftlig af begge Parter understrevet Kontrakt fastsatte Plan: Den independent Taler stulde aabne Debatten med 45 Minuter, Republikaneren stulde da have en Time til sit Svar, og Independenten dernæst 15 Minuter til at slutte. De to andre Taler stulde tilstaaes samme Tid, undtagen i omvendt Orden. Diskussions-emnet stulde være: „Beflutet, at Folket bør stemme for det independent Partii.“ Independenterne stulde naturligvis bevise dette og Republikanerne modbevise det. Denne Plan var foreslaet af den republikanske Klub, og Nysted Allianses Komite havde vist Modparten den størst mulige Indbetømmen ved at gaa ind paa disse Vetingelser, i den Døerbevisning, at absolut lige Indrømmelser for alle er det ene rigtige i politiske Prøvetampe, og at Fællesdiskussion af de mellem Partierne værende Prinsipper kan bringe til at klare mangt og meget for Vælgeren, hvis Dom til syvende og sidst skal afgjøre Sagen. Republikanerne havde vist sig som sin Tale en af Statens ledende Republikanere, forby. Vices Guvernør D. A. Abbott fra Grand Island og Mr. Stone fra Ord, der har Naan af at være det republikanske Partis bedste Valgtaler i denne Del af Sta-

ten. Den independent Komitee var forordnet W. L. Greene fra Kansas. Den republikanske Komitee var ledet af den berømte W. L. Greene, som havde punktlig indtrædet i Kampen imod de to republikanske warts og idvrigt med saa mange gode tilfreds med denne Ordning.

Præsident Niels Nielsen for den Alliansen blev valgt til Deltager i Debatten begyndte Kl. halv to og det beklagde Reglement. Niels Nielsen et stærkt sammentrængt Refersat me:

Greene: (Ind.) Sæt at en anden Mand og jeg pagnistab drev en Forening, som to Aars Udlob bragte os en Næsteste paa \$10,000. Sæt at alle de 10000 gik med i min Lomme, — en glimrende Forening for mig en daartlig en for min Partner. vi Vestens Folk har været i Kamp med Østens Kapitalister, og er gaaet i deres Pengekluffer, og som den beklagte Partner. Vi er stædt under det republikanske Formunderskab; jeg træder at Guvernør Abbott skal svare for ti, og hans Parti vil blive holdt lig den 8. Novbr.

Betragt en Gang den gamle gjæld, som Landets Befolking er under. Jeg vil blot anføre Næsternes egne Væiser. Jeg vil give et talende Udtryk til, som er gjort af republikanske Embedere. Der er offentliggjort Statistik over den i de 6 Stater: Alabama, Iowa, Kansas, Nebraska og Texas. Disse Tal viser at der i de 6 Stater er Land-Mortgage Gjæld af \$100,000,000. I den frugtbare Jowa er i de sidste 10 Aar rejst mill. Doll. aarligt; at den i den er steget 213 pCt. i de sidste 10 Aar at den gennemsnitlig i de nærmeste er steget med 176 pCt. i de 10 Aar. Bedblicher Landets prisværdige Gjæld at vokse efter samme lestil, vil den om 10 Aar til blive til fem Billioner og 500 Millioner herpaa til 6 pCt. bliver 600,000,000 aarligt. Landets totalgjæld — national, Stats og kommunal — er \$30,000,000,000, dets Overskud af Produkter vil betale 7 pCt. paa denne enorme menbyngelse af offentlig og privat Aldrig under den nuværende Tid. Ordren bliver vi frie! Trængsel er: hvad skal der gjøres? Republikanerne og deres Væiser siger at Folket paa denne Gjæld. Ja, ved det sajl. Farmen kan ikke betale gagen naar den er forfalden, og kommer Sheriffen og sælger Farmen. Republikanerne synge i Kor: „Mortgage afbetalt.“ Gud fri sig „Afbetaling.“ I Deltagelse saa jeg at 54 Mortgages i Guldblet „afbetalt“ paa denne Mortgage næsten alle over i skotte Egen Besiddelse. — Jeg har været i at faa fat i en lille Traktat, som republikanerne har udgivet udelukkende Cirkulation i Osten, men ved et faldt den i mine Hænder. Den viser at en Forøgelse af Vengemængden er ønskelig. Republikanerne i Nationalbankstyrelsen faktisk har en Mand kan leve og blive rig paa Gjæld. Folkepartiet forlangte at Regjeringen skal udstede Pengesat alle Penge skal gjælde i Værdi al offentlig og privat Gjæld. Amerikanerne siger at vi over for Penge, eller et Stof, som gjøres af ifølge Regjeringens Magtfuld. alle Penge er Fiat, de er Penge i Magtbud. Hvis jeg skylder mig Mr. Ebbeson, en Dollar, og jeg ham denne Solodollar i Betaling, kan nægter at modtage den som og i Stedet trækker mig frem til Abbotts Domstol, vil Dommet strafs domme at Ebbeson har taget Sag, thi denne Dollar er Penge. Dommeren. Jeg bliver modigt og held, og da det nu træffer sig at saa skylder den Hannibal en Dollar, jeg skylder ham. Jeg trækker at modtage den og lader mig betale. Og Dommeren Abbott dommer til at tage Sagen. „Men“, siger jeg, „Ebbeson vindes dog, og den samme Dollar, jeg dog har. Intet til Sagen“, siger Dommeren, er ikke længer en Dollar, thi den